

Resultat, naar Thingene blive enige, nogenlunde tilfredsstillende, og ialtsald at foretrekke for den Affattelse, Finantsloven havde faaet i Folkethinget. Jeg skal derfor udtale det Ønske, at den høitærede Justitsminister maatte kunne støtte Fleertallets Indstilling, og mit Ønske er, at den maas blive vedtaget i det Mindste her i Thinget.

Formanden: Den ærede Afd. Landstingsmand for 1ste Kreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Madsvig: Ja, jeg ønskede rigtignok at knytte nogle Bemærkninger til hvad der er fremkommet, efterat jeg har bedt om Ordet; hvis jeg derfor skal indskrænke mig til en ganske personlig Bemærkning, vil jeg hellere vente med at tage Ordet til senere.

Formanden: Den høitærede Minister har Ordet.

Justitsministeren: Efter den Ytring, der fremkom fra den høitærede Rigsdagsmand, som nylig satte sig, skal jeg tillade mig at erklære, at der fra min Side ikke er Noget at indvende imod det fra Fællesudvalgets Fleertal fremkomne Forslag, og jeg er glad ved at kunne afgive en saadan Erklæring, da jeg i dette Forslag seer en Absigt til paa et saa langt fremrykket Stadium at opnaae den ønskelige Ordning af dette Anliggende. Der er fra den høitærede Afd. Landstingsmand for 1ste Kreds (Madsvig) fremkommet en Udladelse, som gik ud paa, at han, saafremt Fleertallets Forslag gik igjennem, vilde antage, at Regjeringen var løst fra den moralske Forpligtelse, som havde paaligget den til at gjennemføre Reformen. Jeg skal udtale, at jeg paa ingen Maade vil ansee mig for løst fra nogen saadan moralsk Forpligtelse (Hør! Hør!), og at jeg har fuldkommen Overbevisning om, at en eventuel Efterfølger ikke vil kunne ansee sig for løst fra en saadan Forpligtelse. Saaledes som Forslaget er stillet, forekommer det mig netop, at den Omstændighed, at der derved, som den ærede næstsidste Taler bemærkede, er givet Justitsministeren særdeles frie Hænder til at ordne For-

holdet, er for ham en fordoblet Opfordring til at gjøre det saadeles, at det fremgaaer, at han ikke misbruger den ham viste Tillid; idet man kun har fastsat det Maximum, hvorover han er raadig, men ikke noget Minimum. Jeg holder mig overbevist om, at ved Fastsettelsen af de i Aarets Løb ledigtblivende Embeders Gager vil det ikke kunne være andet, end at Justitsministeren under tilbørligt Hensyn til Embedernes forsvarlige Røgt ikke vil, med Hensyn til Gagerne stige høiere, end Forholdet gjør det aldeles fornydent.

Formanden: Jeg har modtaget en Efterretning, som jeg troer at burde meddele Thinget, men som ikke kan faae nogen saadan Indflydelse her i Thinget, at Noget af Forhandlingerne derved skulde afføres. Det er mig nemlig meddeelt, at Mindretallets Endringsforslag er taget tilbage i det andet Thing.

Ordføreren: Det har været mig tilfredsstillende at høre, at den høitærede Justitsminister var glad ved Fleertallets Forslag. Jeg maa tilstaae, at for mit personlige Bedømmende er jeg ingenlunde forelsket i dette Forslag. Men jeg har betragtet det som et mægtigt Forslag, og dermed har jeg fundet mig efter Omstændighederne tilfredsstillet. Naar den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) har henholdt sig til mine Ytringer om den Stilling, som jeg ansaae mig opfordret til at tage i Fællesudvalget, skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt og heller ikke meent, at naar man troede at være kommen til det absolut Rette, at man da under nogenformhelst Betingelse kunde vige derved. Jeg har ytret, at jeg ikke med Hensyn til noget Principielt kunde være tilbøjelig til at give efter, men kun i underordnede Punkter. Jeg skal indrømme den ærede Landstingsmand, at jeg i et tidligere Møde har udtalt mig mindre bestemt og mindre usigtig, end jeg har gjort idag, og det var Grunden til, at jeg igjen omtalte det. Naar den ærede Landstingsmand har sagt, at Bestemmelserne af Udvalgets Fleertal i § 9 vare ganske nye, kan jeg ikke være enig med ham deri. Naar man vil see Bestemmelsen saaledes, som den er vedtaget i Landstinget